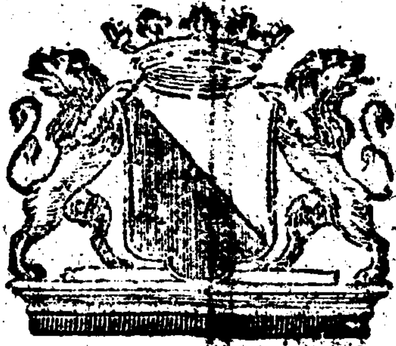
A°. 1833. N°. 119.

UTRECHTSCHE COURANT.

VRIJDAG DEN 4. OCTOBER.

Ter kennis van de belanghebbenden wordt gebragt, dat, uit aanmerking van de vernieuwing van den Grooten Weg der 1ste klasse, No. 1, op den *Soester Eng*, onder *Soest*, dezelve Weg aldaar, van den 30. September tot den 20. October aanstaanden zal afgesloten zijn, en de passage met Rijtuigen tijdelijk verlegd worden *over den Ouden Zandweg, door het Kort-Einde van Soest.*

Gedaan te Utrecht den 27. September 1833.

De Staatsraad, Gouverneur van de Provincie,

L. VAN TOULON.

I T A L I E.

ROME *den 17. September.*

Het geldgebrek is alhier zeer groot; bij niemand is, zelfs onder goeden waarborg, geld te bekomen. Op hypotheek weigert men geld te schieten, en veelal moet men 7 tot 8 percent betalen. — De heer *van Rothschild* bevindt zich sedert eenige dagen alhier. De geldleening van 3 millioenen is met hem tegen 80 percent gesloten. Deze voordeelige prijs, welken de pauselijke regering heeft bedongen, is zij verschuldigd aan de mededinging van twee andere bankiers, de heeren *Valentini* en *Appelt.*

— Volgens eene bekendmaking in de *Notizie del giorno* is het stoffelijk overblijfsel of gebeente van den grooten RAFAËL in de kerk *S. Maria ad Martyres* van den 19. tot den 24. Sept. voor het publiek, met overlegging van een entrée-billet, te zien.

— Uit Faenza schrijft men van den 11. September: „ De politie had reeds sedert eenigen tijd berigt ontvangen, dat in eenige huizen, bijzonder op het platte land, secten-vergaderingen gehouden werden, waarop ook buitenlanders tegenwoordig waren. Den 8. September vernam men, dat op het drie mijlen van de stad gelegene landhuis van *Zambelli*, eenen beruchten revolutionnair, eene groote menigte rebellen uit Toskanen was aangekomen. Een detachement, bestaande uit 12 karabiniers en 20 vrijwilligers, begaf zich naar het gemelde landhuis en werd door de oproerlingen met geweerschoten ontvangen. De karabiniers en vrijwilligers antwoordden en kwetsten een der rebellen, waarop de overigen zich overgaven en benevens *Zambelli* naar de gevangenis gebragt werden. Men vond bij het doorzoeken van het huis geweren en ammunitie. Reeds twee dagen te voren hadden de karabiniers op een landhuis, ongeveer acht mijlen van de stad gelegen, zeven andere revolutionnairen in hechtenis genomen. Men heeft bij hen gewigtige papieren gevonden, weshalve ook de eigenaar van het huis, de graaf *Pietro Ladeocci*, geweest lid van de commissie der rebellen en een woedend vijand van de Pauselijke regering, in de gevangenis werd gezet."

D U I T S C H L A N D.

WEENEN *den 22. September.*

De tijdingen uit Konstantinopel van den 1. dezer hebben op den koers onzer fondsen eenen nadeeligen invloed gehad. De op elkander volgende branden doen vermoeden, dat er werkelijk eene zamenzwering tegen den Sultan bestaat, dewijl de Turken tot eene gewoonte hebben met branden te beginnen. Volgens geruchten was de Sultan geen oogenblik meer in zijne hoofdstad veilig.

— Uit Pesth schrijft men van den 19. Sept. het volgende:

„ De moordenaar van mevrouw *van Roth* en hare kinderen (in onze Courant van den 27. Sept. medegedeeld), heeft zijne misdaad bekend. Hij is naauwelijks 18 jaren oud, geboortig van Eisenburg. Vóór hij in dienst van deze dame trad, was hij ondermeester op eene dorpschool. Hij heeft erkend, dat hij reeds op zijn ouderdom van 9 jaren zich schuldig aan diefstal maakte, en op zijn 16de jaar reeds, bij afwezigheid, was veroordeeld tot eene schandelijke straf."

WEENEN *den 24. September.*

De fondsen zijn heden williger dan voor een paar dagen. Gisteren stonden de 5 pCt. metall. 92¾; de 4 pCt. 82⅛; de bankactien 1197; en heden de 5 pCt. metall $93\frac{5}{32}$; de 4 pCt. 83¼; de part. 131¾; de bankb. 55, en de bankactien 1198.

— De hertog van *Nassau* is den russischen Keizer naar Modlin gevolgd, om de manoeuvres aldaar bij te wonen. Keizer *Nicolaas* keert van Modlin naar Petersburg terug.

— De prins *Odescalchi*, opperhofmeester van den jongen Koning van Hongarije, en zwager van den prins *van Metternich*, is in den nacht van den 24. dezer, in den ouderdom van 52 jaren, te Weenen, aan eene beroerte overleden.

— Uit Bitoglia hebben wij berigten uit Albanië van den 26. Augustus. De steden Valona, Delvino en Berat waren, even als Scutari, tegen de turksche autoriteiten in opstand gekomen, en hadden dezelve, als ook de turksche soldaten verdreven. De opstand verspreidde zich meer en meer naar het zuiden. *Emir*, Pacha van Janina, was met een korps troepen tegen de opstandelingen opgetrokken.

FRANKFORT *den 29. September.*

Uit Freiburg (Baden) schrijft men van den 23. September, het volgende:

„ Z. H. de hertog *Bernhard van Saxen-Weimar* is met zijne gemalin en drie zonen, vergezeld van den generaal *van Bagelaar* en verdere gevolg, alhier aangekomen, zich naar Zwitserland begevende."

— Den 17 Sept. is de hertogin *van Berry*, komende van Florence, te Bologna aangekomen. H. K. H. begeeft zich naar Praag.

— Uit Munchen schrijft men van den 25. Sept. het volgende:

„ De pruissische generaals en andere officieren, die zich naar Oostenrijksch Italie begeven, om de exercitien bij te wonen, zijn deze stad gepasseerd.

„ De sterkte van het alhier aangeworven korps grieksche troepen bedraagt 1569 man. Een gedeelte van 749 manschappen is reeds naar Trieste vertrokken, om zich naar Griekenland in te schepen.

— Uit Leipzig schrijft men, dat al de Polen, welke zich in Oostenrijk bevonden, en niet tot Gallicië behooren, van Trieste naar Amerika zijn vertrokken.

BERLIJN *den 28. September.*

Z. K. H. de kroonprins is naar Westphalen en de Rijn-Provinciën vertrokken.

— De generaal der kavalerie graaf *von Ziethen* heeft Keizer *Nicolaas* tot aan de grenzen van Silesië begeleid. Den 22. dezer is de Keizer te Modlin aangekomen, in welker omstreken vele russische troepen bijeengekomen waren. De prins, stadhouder van Polen, de veldmaarschalk *Paskewitz*, heeft den Keizer te Kalisch ontvangen. Uit Warschau waren vele poolsche ambtenaren naar Modlin gereisd, om den Keizer te verwelkomen. De manoeuvres, welke de russische troepen aldaar verrigten, worden door vele pruissische officieren bijgewoond.

— De Koning van Sardinië laat nabij zijne hoofdstad Turin een leger van 25000 man manoeuvreren, waartoe, even als in Oostenrijk, pruissische officieren genoodigd waren, die zich dan ook derwaarts hebben begeven.

— Voor eenige dagen heeft de Koning den hertog *van Cambridge* bij zich ter maaltijd genoodigd; de hertog droeg de orde van den Zwarten Adelaar, die hij van Z. M. heeft ontvangen, en de St. André-Orde, welke hem te Schwedt door Keizer *Nicolaas* is geschonken.

— Volgens het Neurembergsche dagblad, zou er op het congres te Munchen-Grätz besloten zijn, dat Luxemburg, onder geen voorwendsel hoe ook genaamd, van het Duitsche Bondgenootschap kan afgescheiden worden, en geheel aan Holland moet blijven.

— De geneesheer *Pizzati*, te Petersburg, bezit eene belangrijke verzameling van oudheden, uit meer dan 2000 voorwerpen bestaande, waaronder 900 Etrurische vazen, vele basreliefs en beelden van brons uit de 15de eeuw, eenige stukken van antiek glaswerk, enz.

— Uit Polen deelt men een verslag mede van de dwaasheid van den Poolschen landdag, gedurende de laatste revolutie, waarin men onder anderen het volgende aanhaalt: „ Gedurende de belegering van Warschau kwam het lid *Roman Soltyk* in de vergadering en zeide: *Ik heb mijn pligt als medelid gedaan; nu ga ik naar het slagveld, om den pligt van soldaat te vervullen.* De kamer riep hem toe: *Eeve Roman Soltyk!* Doch deze held nam in stilte de vlugt naar Praag" — Over Prof. *Lelewel* sprekende, wordt gezegd, dat deze met *Lafayette* in briefwisseling stond, en dezen naäapte. *Lafayette* zeide: *La France c'est moi.* En *Lelewel* riep ook: *La Pologne c'est moi* — „ In weerwil van zoo veel gezwetsch —, zegt dit artikel — lag de kiem des doods, gelijk de geschiedenis bewezen heeft, in den geest van den Poolschen Landdag."

F R A N K R IJ K.

PARIJS *den 28. September.*

De Parijsche dagbladen zijn zeer nieuwsgierig naar het verhandelde op de conferentie van Munchen-Grätz, en vergelijken dezelve met het congres van Weenen. Het *Journal des Débats* zegt: „ Daar het verdrag van Weenen in duigen is gevallen, moet het vervangen worden. De overblijfselen van dat verdrag kennen wij. Het is het koningrijk der Nederlanden, dat tegen Frankrijk was opgerigt, en hetwelk Frankrijk en Engeland hebben vernietigd." Dat dagblad meent, dat men van deze overblijfsels zoo veel mogelijk gebruik wil maken, en hieromtrent kon het wel eens gelijk hebben.

— Eenige onzer dagbladen beschouwen de bijeenkomst der beide Keizers te Munchen-Grätz als eene vriendschappelijke conferentie; doch anderen, *de Constitutionnel, le Temps,* enz. als een congres, waarop de belangens van Europa behandeld zijn. Deze meenen te weten, dat de Hollandsche kolonel *Omphal* eene nota aan das cabinet, namens den Koning van Holland (der Nederlanden,) heeft overhandigd, en deelen den inhoud van die nota mede. Daar men niets met zekerheid nopens die keizerlijke bijeenkomst weet, is het waarschijnlijk dat die nota een verzinsel van de dagbladschrijvers is.

— Heden morgen heeft de politie 4 personen gearresteerd uit hoofde van staatkundige woelingen; zij zijn buiten toegang gesteld.

— De heer *Felix Desportes*, gewezen prefect, een der ballingen der restauratie en lid der kamer van de honderd dagen, is het voorwerp der nasporingen der politie geweest. Hij heeft zich hierover bij den minister *d'Argout* beklaagd.

— Morgen de dag der meerderjarigheid van *Hendrik V* zijnde, welken de legitimisten willen vieren, zoo heeft de politie maatregelen van voorzorg genomen.

— Terwijl de Carlisten of Legitimisten hunne bijeenkomsten houden, heeft de hertog *van Bassano* eene vergadering bij zich gehad van revolutionnaire woelgeesten.

— De generaal *Lafayette* heeft eergisteren eene lange conferentie gehad met den Noord-Amerikaanschen ambassadeur *Levingston*, sedert 50 jaren zijnen vriend. Men denkt dat men gehandeld heeft over het verdrag met de Vereenigde Staten, ter uitvoering van hetwelk de kamer niet gezind schijnt 25 millioenen op te offeren.

PARIJS *den 30. September.*

Gisteren is prins *de Talleyrand* uit Londen alhier terug gekomen.

— De dag van gisteren, op welken men eenige onlusten vreesde, is rustig voorbij gegaan. — Uit de provintie heeft men nog geene berigten; ook aldaar was men voor opschudding der Carlisten beducht.

— De expeditie naar de kust van Afrika is, op weg naar Bougia door eenige vaartuigen in goeden welstand ontmoet. Deze expeditie zal door troepen uit Algiers versterkt worden. Bougia ligt tusschen Algiers en Constantine, aan de rivier Zowah, en kan uit een militair oogpunt beschouwd, een tweede Gibraltar worden. De Spanjaarden maakten zich van Bougia in de 16de eeuw meester; in 1504 bemagtigde de kardinaal *Ximenes* ook Oran met een korps van 2000 ruiters. De Mooren, die zich dapper verdedigd hadden, werden alle te nedergeveld. *Pedro Navaro*, neef van *Ximenes*, wilde het spaansche bewind uitbreiden, doch werd voor Tripoli geslagen. Tot 1708 werden de Spanjaarden uit Oran verdreven; doch zij hernamen die stad in 1732. In 1790 werd de stad door eene aardbeving vernield, en sedert hebben de Spanjaarden die kust verlaten. De Franschen bezitten thans Oran en hebben eenige gevechten met de Arabieren en Mooren gehad, waarop zij eene grootere magt tegen hen willen ontwikkelen.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE *den* 1. *October*.

Heden morgen ten half één ure zijn de vijf kamers van het hooge geregtshof alhier vereenigd geweest, hebben de nieuw benoemde raadsheeren en leden van het parket den eed afgelegd, en zijn dezelve in hunne functien geïnstalleerd. Ook de leden van de regtbank hebben dezen morgen den eed gedaan.

— De komst van Z. D. Prins *von Schwartzenberg* schijnt aanleiding gegeven te hebben tot het gerucht, dat de Oostenrijksche generaal *Clamm*, reeds alhier was aangekomen. Men zegt, dat hij of een ander Oostenrijksch zaakgelastigde, alhier eerstdaags wordt verwacht.

— Z. M. heeft, bij Besluit van 12. Sept. jl., onder anderen bepaald:

1°. Het Departement van Oorlog te magtigen tot het doen der vereischte aanschrijvingen aan de daarbij betrokkene autoriteiten, dat aan de miliciens der ligtingen van 1826, 1827 en 1828, onverschillig of zij onder de wapenen of met onbepaald verlof zijn, die mogten verzoeken om te trouwen, daartoe vergunning worde verleend:

2°. Aan alle de met onbepaald verlof zijnde miliciens en vrijwilligers, die zulks mogten verlangen, toe te staan, weder naar hunne korpsen terug te keeren;

3°. De Departementen van Binnenlandsche Zaken en van Oorlog te magtigen tot het verstrekken der noodige autorisatie op de gouverneurs der onderscheidene provincien, om aan zoodanige, met onbepaald verlof van hun korps afwezige leden der schutterijen, vrijwilligers en miliciens, die, tijdens hunne inlijving, hun beroep maakten van de buitenlandsche zeevaart of visscherij en aan hen zullen hebben bewezen, dat zij werkelijk weder eenige gelegenheid hebben gevonden, om dat beroep buiten 's lands, op schepen voor Nederlandsche rekening uitgerust, uit te oefenen, en tevens zullen hebben aangetoond, dat zij hunne wapens ingeleverd en hunne afrekening, voor zoo veel noodig, tot stand gebragt hebben bij die depôts der korpsen, waartoe zij behooren, of bij welke de korpsen waarbij zij dienen in administratie worden gevoerd, alsdan tot de uitoefening van het voorschreven beroep de vereischte toestemming te geven.

4°. Dat aan zoodanige schutters, welke zich in der tijd verbonden hebben, om, gedurende de tegenwoordige tijdsomstandigheden, bij de Marine te dienen, en alzoo niet aan diegenen welke een engagement voor twee of meerdere jaren hebben aangegaan, voor zoo verre zij zulks mogten verlangen, een onbepaald verlof zal worden verleend, onder verpligting echter, om bij de eerste oproeping weder naar boord terug te keeren, wanneer de omstandigheden zulks bij vervolg mogten noodzakelijk maken en vorderen; zullende, met den dag van hun vertrek van boord, derzelver soldij ophouden en zij inmiddels voor *memorie* in de scheepsrollen waartoe zij thans behooren, blijven doorloopen; terwijl het aan die schutters, al ware het ook dat zij vroeger tot de scheepvaart behoord hebben, niet zal worden vergund, om inmiddels ter koopvaardij te varen.

5°. Dat aan de thans bij de marine in dienst zijnde miliciens buitenlandsche scheepvarenden geen onbepaald verlof zal worden verleend, om, gedurende dien tijd, ter koopvaardij te varen, maar dat zij, zulks verlangende, naar hunne haardsteden zullen kunnen vertrekken, onder verpligting, om, op de eerste oproeping, weder naar boord terug te keeren; zullende, even als hierboven ten aanzien van de met onbepaald verlof gaande schutters is vastgesteld, derzelver soldij met den dag van hun vertrek van boord ophouden, en zij inmiddels voor *memorie* blijven doorloopen in de scheepsrollen, waartoe zij thans behooren.

6°. Dat aan de zich tegenwoordig in onze zeedienst bevindende vrijwilligers geen onbepaald verlof zal worden verleend.

AMSTERDAM *den* 1. *October*.

Alhier is op Woensdag den 25. September het 175 jarig bestaan van het Diaconie-Weeshuis der Nederd. Gereform. Gemeente, door eene godsdienstige en allezins doelmatige en plegtige feestviering in voornoemd gesticht gedacht geworden; zijnde het bestuur over hetzelve daartoe expresselijk verzocht en aangespoord geworden, door milddadige menschen- en kindervrienden, die, hoezeer onbekend verkiezende te blijven, de penningen, daartoe benoodigd, in eene ruime mate hebben ingezonden.

GRONINGEN *den* 27. *September*.

Heden had alhier de plegtige akademische begrafenis plaats van wijlen den hoogleeraar in de faculteit der regtsgeleerdheid, Mr. *G. de Wal*. — Te elf ure 's voormiddags begaven zich de heeren curatoren en professoren in koetsen van de *area* naar het sterfhuis, en vergezelden op dezelfde wijze het lijk van daar naar de begraafplaats, buiten de Heerepoort, bij welken optogt vier der heeren professoren, dekens of plaatsvervangende dekens hunner faculteiten, als sleepdragers te voet naast de lijkkoets gingen. Aan de begraafplaats droegen eenige der daar verzamelde heeren studenten het stoffelijke overschot des ontslapenen uit de lijkkoets ten grave, bij welk graf, nadat de kist in hetzelve nedergelaten was, de achtenswaardige grijze hoogleeraar *Gratama*, ambtgenoot des overledenen in de regtsgeleerde faculteit, en vroeger deszelfs leermeester, eene lijkrede hield, waarin hij de verdiensten van den gestorven hoogleeraar met hoogen lof vermeldde, en, onder anderen, op eene zeer roerende wijze, deszelfs naaste betrekkingen aansprak. Nadat de heer *Gratama* zijne aandoenlijke taak verrigt had, drukten de heeren studenten *de Balbian van Doorn* en *Oudeman*, de eerste in proza, de andere in dichtmaat, hunne en hunner medeleerlingen smart over het geleden verlies niet ongepast uit, waarna, als gebruikelijk, de studenten de eerste schoppen aarde op de kist in het graf nederwierpen. Treurmuzijk en een groote toevloed van aanschouwers vermeerderden het plegtige der begrafenis en der geheele lijkstatie, bij welke aan iedereen het broze des menschelijken levens allertreffendst herinnerd werd. — Gelijk het, voor het overige, der akademische jeugd, bij deze laatste hulde aan haren waardigen leermeester, had goedgedacht zich afzonderlijk naar de begraafplaats te begeven, keerde zij ook afzonderlijk naar de stad terug.

BREDA *den* 2. *October*.

Volgens eene aankondiging van Z. Exc. den Directeur-generaal van oorlog zal door denzelven, op morgen, wederom de leverancie worden aanbesteed van de navolgende hoeveelheden hooi, stroo en haver, ieder artikel afzonderlijk, aan de hoofdmagazijnen van fourages, in deze provincie, te weten:

Aan het hoofdmagazijn te 's Bosch: 200,000 Ned. ponden hooi, 200,000 ponden stroo en 250 lasten haver.

Aan dat te Breda: 300,000 ponden hooi, 300,000 ponden stroo en 400 lasten haver.

Aan dat te Geertruidenberg: 100,000 Ned. ponden hooi, 100,000 ponden stroo en 300 lasten haver.

— Sedert een paar dagen zijn hier weder een twaalftal deserteurs van het belgische leger doorgekomen, onder welke zich een zestal kanonniers bevonden, die in Zeeland herwaarts overgebragt zijn, alsmede een sergeant, die voor ongeveer anderhalf jaar onze dienst met paspoort verlaten heeft, en nu uit Gent gedeserteerd is. Deze militair, die bij onze armee steeds de goedkeuring zijner superieuren wegdroeg, betuigde ons, dat het voor een oud militair in de belgische dienst niet is uit te houden, daar men zich dagelijks aan de willekeurige maatregelen blootgesteld ziet, terwijl de chefs der korpsen meest Franschen en de officieren van minderen rang grootendeels jonge lieden zijn, die, voor zij in dienst traden, nimmer een geweer in handen hadden gehad, zoo noemde hij ons een officier der kavalerie, die wij voor een groot jaar nog als scholier op eene kostschool in deze stad gekend hebben, en wiens eenige verdiensten daarin bestonden, dat zijn vader kolonel bij het regement is, waarbij hij thans als luitenant dient. De overige hier aangekomen manschappen behoorden tot het beruchte 12de regement, dat het kamp bij St. Job verlaten hadden.

UTRECHT *den* 2. *October*.

Uit Soestdijk vernemen wij, dat daags na den brand, welke den 17. September het huis van de Pompenmakers *Hartfing*, te Soest, in de asch heeft gelegd, H. K. H. de prinses *van Oranje* zich naar de plaats van den brand heeft begeven, en, na eenen geruimen tijd zich met de vrouw des huizes over het ongeluk onderhouden te hebben, haar eene niet onbelangrijke somme heeft geschonken. De vrouw was over het verlies van huis en goed zeer te nedergeslagen en schreide: de omstanders zagen de beminde vorstin met de bedroefde weenen, haar tevens moed inspreekende en geruststellende, gelijk dan ook vele gegoede bewoners van Baarn en Soest het voorbeeld van de Prinses hebben gevolgd en deze lieden in staat hebben gesteld, zich van dit ongeluk te herstellen.

— De bekende *Morre*, die op de citadel van Antwerpen zijn een arm en de andere hand heeft verloren, en in Amersfoort woonachtig is, is voor eenige dagen, terwijl Z. K. H. de Prins *van Oranje* zich op Soestdijk bevond, op het paleis ter maaltijd genoodigd; bij welke gelegenheid de Prins en de Prinses zich met hem dikwijls hebben onderhouden.

— Uit Brussel schrijft men van den 1. October het volgende:

„ De Engelschman, welke in den nacht van den 26. op den 27. Sept. moorddadiglijk is aangevallen, is de kolonel *Lister*, welke deswege klagten heeft ingezonden. Het waren vier helden van het leger van prins *Leopold van Saxen-Coburg*, die den vreemdeling aanhielden, en hem zijne beurs en parapluie afvorderden. Daar hij hierin weigerachtig was, als denkende, dat militairen hem voor roovers dienden te beschermen, zoo trokken deze den sabel en hieuwen er dapper op in. De Engelschman was niet gewapend, als meenende, dat men in een zoo vrij land als Belgie gerust kon zijn, en moest dus voor de meerderheid bukken. Hij ontving verscheidene houwen van de Belgen, wier alom geroemde *vrijheid voor allen en in alles* hij was komen bewonderen. De kolonel is verheugd door de belgische helden niet geheel vermoord te zijn geworden; hij bevindt zich thans te bed, gewond aan het hoofd, de armen, de beenen, aan den buik en in de zijden. Men zegt, dat hij verzekerd heeft, dat ingeval hij van de vele bekomene wonden geneest, hij geene revolutionaire volksfeesten meer zal bijwonen. Hetzelfde belgische dagblad, dat deze gewelddadigheid mededeelt, zegt: „ *Geene de minste wanorde heeft de vreugde gestoord, welke deze schoone feesten hebben doen geboren worden, waaraan al de klassen van de maatschappij hebben deel genomen.* — Het schijnt dus, dat in Belgie de militairen geene klassen der maatschappij uitmaken.

„ Het vergiftigen schijnt aan de orde van den dag in Belgie. Behalve dat vele burgers van Brussel door het brood vergiftigd worden, zijn te Linsmeau, bij Tirlemont, twee gezusters, *Dacas* genaamd, door vergift omgebragt. De politie zal onderzoek doen.

„ Te Douai heeft een allerdroevigst ongeluk plaats gehad. Vijftien kinderen van 5 tot 12 jaren waren in een gedeelte der vestingwerken, welke tot dus verre door eenen thans gesloopten muur gesteund waren geweest, bezig met het zoeken van beenderen, om dezelve aan de fabrijkanten van beenzwart te verkoopen. Een klomp aarde is ter neder gestort op die ongelukkigen, waarvan slechts vier in het leven terug geroepen hebben kunnen worden. De elf anderen zijn allerdeerlijkst gehavend en dood opgegraven geworden.

„ In den nacht van den 25. op den 26 Sept. zijn uit de kazerne te Mechelen 3 kanonniers van de 8ste batterij veldgeschut gedeserteerd. Bij de poort te Diest werden zij door de wacht aangehouden, waartegen zij zich te weer stelden. Het gevecht was hevig; een hunner, *François Lechantre*, van Doornik, is daarbij gedood. De twee anderen zijn ontkomen. Het schijnt, dat zij naar Holland zijn gedeserteerd.

„ Van tijd tot tijd breken de gearresteerden uit de gevangenissen en ontvlugten. In den nacht van den 28. op den 29. Sept. wilde zekere *Michel Schups*, die den cipier van de gevangenis van Leuven vermoord heeft, uitbreken en zou daarin geslaagd zijn; doch het touw gleed uit zijne hand en hij brak de ribben. — De 4 militairen, welke zijne ontvlugting begunstigd hebben, zijn gearresteerd.

„ Den 22. dezer heeft men te Wanneghem-Lede (Oost-Vlaanderen) weder het lijk van eene vrouw gevonden, die vermoord is.

„ Uit Arlon schrijft men, dat de pruissische troepen te Holm een geregtelijken verkoop van goederen, door het belgische gouvernement in beslag genomen, hebben gestuit. De deurwaarder hebben zij gevankelijk mede gevoerd, doch in het dorp Bertrange weder ontslagen, met verbod voortaan geene dergelijke verkoopingen meer te houden."

UTRECHT *den* 3. *October*.

Wij vernemen, dat onze stadgenoot de luitenant Marquis *de Thouars* van Zijne Majesteit den Koning van Pruissen voor de bewerking van deszelfs groot Heroïsch Treurspel *Zriny*, *of de dood voor vrijheid en vaderland*, dat aan Hoogstdenzelven was opgedragen, eene buitengewone, fraaije kostbare gouden Medaille, van eene zeldzame grootte en zwaarte, met de volgende *eigenhandige* briefregelen heeft ontvangen:

„ Ik heb uwe uitmuntende dichterlijke navolging van *Theodoor Körners* treurspel *Zriny* in de Nederduitsche taal, waarvan ik vroeger de opdragt had aangenomen, met bijzonder genoegen ontvangen, waarvoor ik U. H. Geb. bij de betuiging van mijnen opregten dank, nevensgaande gouden Medaille met mijn borstbeeld versierd aanbiede.

„ Berlijn den 16 September 1833.

„ (Get.) FREDERIK WILHELM.

„ Aan den Hoog Geboren Heere
„ Marquis *de Thouars*,
„ Luitenant in Koninkl. Nederlandsche dienst
„ te Utrecht."

— De Londensche berigten van den 29. Sept. behelzen geen nieuws van aanbelang. Uit Portugal had men berigten tot den 19. Op dien dag was Oporto nog in handen van don *Pedro*, doch werd die stad door guerilla's verontrust. De maarschalk *de Bourmont* scheen Lissabon niet meer te willen aanvallen, maar die stad te willen blokkeren. — Brieven uit de Havanna, door de schooner *de Brillant* aangebragt, geven verslag van een opstand onder de slaven, welke den 19. Aug. aldaar is uitgebroken. Er waren eenige honderden personen bij om het leven gekomen.

— De Luxemburger afgevaardigde *Nothomb* heeft in de belgische zitting van het verval der Luxemburger atheneum gesproken; het Luxemburger dagblad heeft al het gezegde van dien commissaris van prins *Leopold* voor laster en onwaarheid verklaard, en openlijk aangekondigd, dat die hooge ambtenaar van *Leopold* een lasteraar en logenaar is, een aardige titel voor den heer *Nothomb*. In het Luxemburgsche dagblad van den 28. Sept. leest men nog deswege:

„ De bestuurders van Belgie hebben het atheneum van Luxemburg vernietigd of gedood. Wij kunnen hun toeroepen: *Les gens que vous*

tuez se portent à merveille. (De lieden, die gij doodt, bevinden zich welvarende.) — De belgische bestuurders willen, dat de Luxemburgers, *ten minste voor dit jaar*, hunne kinderen naar het atheneum van Brussel zenden, als erfgename, in regte linie, van die van Luxemburg. *Voor dit jaar ten minste* is zeer naïef gezegd. Zouden de Belgen gelooven, dat het rijk der regeringloosheid in het volgende jaar een einde zal nemen?

„ Het zou nog al aardig zijn, dat de Luxemburgers hunne kinderen naar Brussel zouden zenden, terwijl de Brusselaars en zelfs de notabels der bewoners der naburige provincien hunne kinderen naar het atheneum van Luxemburg zenden. Men maakt vele vorderingen op ons gesticht; de heer *Nothomb* is een van deszelfs kweekelingen. Het thans verbasterde kind bijt in de borst van deszelfs zoogster."

MENGELWERK.

JEUGD VAN *WALTER SCOTT*.

Alvorens zich aan de wel doorwrochte en tevens oorspronkelijke werken, die zijnen roem tot aan de grenzen van de beschaafde wereld gebragt hebben, te wijden, begon *Walter Scott* zijne loopbaan als advokaat. Zijne geschiedschrijvers zijn het over het goed gevolg van deze zijne betrekking niet eens. Naar het zeggen van sommigen, was zijne spreektrant in de pleitzaal haastig, uiteenloopend, en zonder vastheid; anderen zeggen, dat hij bedaard, indrukwekkend en bijzonder geschikt was tot het verhoor der getuigen, welke de redenaar behendiglijk met elkander in tegenspraak wist te brengen. Maar ten overvloede kunnen wij ons voor dit punt van verschil naar het gezag van zijnen schoonzoon, den heer *Lokhart*, verwijzen, en ons overtuigd houden, dat de groote dichter, de groote romanschrijver, een middelmatig regtsgeleerde was. Inderdaad de studien voor de pleitzaal vereischen eene zekere geschiktheid van het ligchaamsgestel, welke niet altijd met den hoogsten graad van verstand gepaard gaat.

Scott verhaalt ons zelf, dat zijne eerste dichtproeve in eenige scholierverzen, over een onweder bestonden. Zij hadden al dadelijk eene goede ontvangst; maar eene apothekersvrouw kwam, naar het voorbeeld van haren man, die zijne zieken vergiftigde, zijnen roem vergiftigen; dat is te zeggen, dat zij inderdaad de verdienste der werken van *Scott* roemende, overal rond vertelde, dat dezelve niet van zijn maaksel waren. Hij zegt ergens, dat hij het haar nimmer kon vergeven, hoewel zij geen groot ongelijk had, want hij bekent, dat de woorden en gezangen slechts van anderen waren en dat dit nagenoeg alles uitmaakt. Hij verliet zijne dichterlijke werken tot dat hij zijne regtsgeleerde studien voleindigd had. Het was juist in dien tijd, dat de Duitsche dichtwerken, die tot dien oogenblik in Engeland weinig bekend waren, onder de bescherming van *Mackenzie*, wiens oordeel in de litterarische wereld reeds van eenig gewigt was, in zwang raakten.

De Engelschen lieten zich veel aan deze ontdekking gelegen liggen. Te midden van de geestvervoering, die alle geletterde mannen tot de studie van het Hoogduitsch dreef, onderscheidde zich *Walter Scott* zelve; hij werd lid van een genootschap aan dit doel gewijd, voor de moderaal ingenomen, meer om hare overeenkomst met het Schotsch der onder de wind gelegen landen en door de algemeene vervoering, dan door eenen bepaalden natuurlijken smaak. Deze vervoering was slechts tijdelijk, maar de door *Mackenzie* gegeven impulsie werd later door eenen niet minder ijverigen, hoewel minder magtigen voorvechter vervolgd.

Matthijs Lewis de wending bespeurende, welke de publieke geest genomen had, trachtte door de openbaarmaking van zijnen roman „ *de monnik*" den smaak en den stijl der Duitschers in de Engelsche werken te naturaliseren, waarin hij volkomen slaagde. Toen was het, dat eene reis in Schotland tusschen hem en *Walter Scott* eene naauwe vriendschap deed ontstaan, die op het toekomstig lot van den jongen advokaat niet zonder invloed was. Door het goed gevolg der onderneming van *Lewis* aangemoedigd, en zoo als zulks zijn inborst, op zijn eigen krachten steunende, gaf hij zich op nieuw aan de studien van het Hoogduitsch over, en zijne *Eleonora* van *Bürger* en *de Wilde Jager* kwamen vertaald in het licht. Deze onderneming kon hem echter niet verhoovaardigen, en het lot, dat aan dezelve te beurt viel, liet hem geenszins vermoeden, dat eenige jaren later de oorspronkelijke werken van den zedigen vertaler zulk eenen grooten aftrek zouden hebben.

Dit tijdperk van *Scott's* leven is geenszins zonder belang. Elk schrijver spoedig door de algemeene onverschilligheid ter neêr geslagen, kan zich met vrucht spiegelen in de harde beproevingen, welke een zoo groot vernuft moest ondergaan. Na verloop van twee jaren gaf hij eene vertaling uit van *Goethe's* „ *Goetz von Berlichingen*."

Zijne eerste oorspronkelijke pennevrucht was *de ballade van Glenfilas*, naar aanleiding van fragmenten van Gallische poëzij, waarvoor hij meer achting had, dan de blitsche aanmerkingen van *Oldbuck* in staat zouden zijn ons te doen gelooven. Hierop volgde eene andere ballade onder den titel van „ *het St. Jansfeest*," in het vrome voornemen geschreven om de slechting van den toren van Smailholm te beletten. De eigenaar van dezen bouwval had beloofd hem levenslang te zullen onderhouden, mits dat men hem dit in verzen vergoedde. Deze werken werden door *Walter Scott* aan zijne vrienden medegedeeld; niet zoo als de leerredenen van den aartsbisschop van Grenada aan *Gilblas* voorgelezen werden, maar in tegendeel met het dringend verzoek, om aan de kritiek eenen vrijen loop te geven en de plaatsen aan te wijzen, die eene tweede herziening vereischten.

De hartelijke dienst der vriendschap bleek bij deze gelegenheid door zoo talrijke doorhalingen, dat niet een vers onveranderd bleef; zoodat de dichter, door wanhoop gedreven, zijn werk tot deszelfs eersten staat terug bragt en de kritiek trotseerde.

Twee andere balladen werden daarna op aanzoek van *Lewis* opgenomen in zijne „ *Wonderbare Verhalen*," en niet zonder van wege zijnen waardigen patroon scherpe verwijten, ten opzigte van de onachtzaamheid der rijm te hebben moeten hooren. Niet te min reddeden deze twee stukken alleen het geheele werk van de schipbreuk. Dit alles was niet zeer aanmoedigend. Het grooter wordende genie was niet gelukkiger in de „ *Zangen der grenzen van Schotland*," welke men zeide, dat noch goed voor de zang noch ter lezing aangenaam waren.

Echter vindt men onder deze zijne eerste werken een groot aantal eenvoudige schoonheden. Eindelijk verscheen het „ *Klaaglied van den laatsten Zanger*," en toen alleen kwam de held der Schotsche litteratuur, even als *Æneas* uit de wolk, die hem bij zijne intrede in eene nieuwe wereld had omgeven, te voorschijn.

BOSCH-BRANDEN IN ZWEDEN.

Wanneer de Zweedsche landlieden een stuk bosch tot bouwland willen inrigten, hebben zij de gewoonte, niet om de boomen om te houwen, maar om dezelve te verbranden. Hierdoor wordt niet alleen veel werk uitgewonnen, maar de grond wordt met de asch van het verbrandde bosch gemest, en is buitengewoon vruchtbaar. — Hoe nuttig deze gewoonte anders ook zij, zoo geeft dezelve soms aanleiding tot groote ongelukken, alzoo die bosch-branden zich dikwijls uitbreiden en geheele streken verwoesten, doordien men geene genoegzame voorzorg heeft genomen of heeft kunnen nemen. Dikwijls worden uitgestrekte bosschen, waarvan men slechts een gedeelte had willen verbranden, benevens bebouwd land, met alles wat er opstaat, eene roof der vlammen; er verloopt een geruime tijd, alvorens men als dan den brand kan meester worden. Het gezigt van zoodanigen brand is verschrikkelijk; de vlammen golven even als een stroom over de landen; gras, mos, moesgewas, planten, boomen worden in een oogenblik vernield; de harstachtige pijnboomen branden als flambouwen; de reiziger ziet in de verte den horizon rood geverwd, welk donker rood steeds toeneemt, zonder dat hij soms de oorzaak van dit verschijnsel weet; hij nadert, en soms bevindt hij zich door den brand van alle kanten omgeven. Het afgrijsselijkste en gevaarlijkste bij deze brandtooneelen is het geschreeuw der wilde dieren, die, uit de bosschen verdreven, zich in de dorpen vertoonen, menschen en kudden aanvallen, en overal schrik en angst verspreiden.

De groote Zweedsche natuurkundige *Lineus* dacht eens het slagtoffer van zoodanigen brand te worden. Hij ging gedurende drie uren door een bosch, hetwelk echter niet door menschen, maar door den bliksem was in brand geraakt. Het weder was eenigen tijd zeer droog geweest, waardoor de vlammen zich als de wind verspreidden. *Lineus* geeft in zijne werken eene beschrijving van deze gebeurtenis. „ Het geruis der brandende boomen — zegt hij — maakte in de verte een geweld als of twee groote legers tegen elkander kwamen. De damp floot voor ons aan den eenen kant den weg; de vlam aan de andere zijde. De half verbrandde boomen stortteden elk oogenblik neder en dreigden ons te zullen verpletteren. Aan het toeval, of om beter te spreken, aan de Voorzienigheid hadden wij het te danken, dat wij behouden uit dezen verschrikkelijken bosch-brand geraakten."

LETTERKUNDIG BERIGT.

ONDERRIGT EN RAAD *van eenen Vader aan zijnen Zoon, onlangs in Krijgsdienst getreden. Met een Naschrift, van wijlen* **J. M. SAILER**, *en een Voorberigt van* JODOCUS HERINGA, ELIZA'S ZOON. — *Te Utrecht, bij* J. G. VAN TERVEEN EN ZOON. 1833.

De titel van dit werkje is genoeg ter aanbeveling. Waar onze *Heringa* de uitgave aanmoedigt en de lezing aanbeveelt, daar is alle andere aanbeveling onnoodig. „ Goede redenen — zegt de hoogleeraar in het voorberigt — voor den Menschenkenner niet raadselachtig, hebben doen besluiten tot het verzwijgen van des schrijvers naam. Opdat evenwel de aftrek van deze bladen hierdoor niet mogt worden verhinderd, heb ik er in toegestemd, dat de mijne op den titel werde geplaatst."

Papier en druk zijn goed, en zullen tot een goed debiet medewerken. Tot eene proef nemen wij het volgende over:

„ Zijt gij in de noodzakelijkheid, tegen *den vijand van den Vaderlandschen grond uit te trekken*, christelijke dapperheid en moed mogen alsdan u en andere bezielen, en de hand van den Almagtige u genadig beveiligen! Mij dunkt, ik mag er mij van overtuigd houden, ook zelfs tegen den vijand strijdende of in een vijandelijk land u bevindende, zult gij nooit uit het oog verliezen, dat ook onze *vijanden* onze *natuurgenooten* zijn. Nimmer zal het geweten u van wreedheid hebben te beschuldigen, als gij steeds bedenkt, dat, in den waarlijk edelen krijgsman, onverschrokken moed en uitnemende ziels- en ligchaamskrachten zich met echte menschelijkheid op het schoonste vereenigen; en dat het alleen die vereeniging is, welke hem, in het oog van weldenkenden, waarlijk groot en vereerenswaardig maakt.

„ Ter regeling van geheel uw bestaan, worde daarbij gedurig, met belangstelling, door u gedacht aan *de eer en de welvaart van ons dierbaar Vaderland!*

„ Vooral ook uw leeftijd heeft het geleerd, hoe de zegen en het geluk der wapenen van boven komen: aan dien zegen is, ook in dezen zoo bagchelijken tijd, alles gelegen. Maar door wien zou die zoo belangrijke zegen, in het algemeen en in het bijzonder, nu wel meer kunnen worden ingewacht, dan door zulke strijderen, die het ondubbelzinnig willen en durven betoonen, dat er eerbiedig ontzag voor den allerhoogsten God in hunne harten woont? Moet niet daarentegen regtmatige kommer het hart van den christelijk weldenkende vervullen, wanneer *aan het roekeloos misbruiken van Gods heiligen naam en het ligtzinnig zweren* van velen, in onderscheidene rangen, wordt gedacht? Kan de wensch wel worden verborgen, dat zij, die, door de bestelling van den hoogen God, hierop invloed kunnen oefenen, zich van dien invloed mogen bedienen, ten einde eene vlek uit te wisschen, die maar al te zeer op Nederlands krijgsmagt kleeft, en, door welke vele, anders onvergelijkelijke hoedanigheden, die voor het oog van geheel Europa ons volk ten sieraad strekken, te zeer worden ontluisterd? De eer van Nederland, ik weet het, waarde zoon! gaat ook u ter harte. Ondragelijk zou u de gedachte zijn, aan deszelfs schande, ook slechts eenigermate, mede te werken. Volg dan steeds het rigtsnoer, dat u, door het geweten en door Gods woord, wordt aangeboden! Ook dit zal tot heil van het dierbare Vaderland verstrekken: en aan onvergankelijke eer, in de schatting van allen, die, hier en in gindsche gewesten, edel en voortreffelijk zijn, zal het u geenszins ontbreken."

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM den 2. October 1833.

pCt.			Gebl.	pCt.			Gebl.
	NEDERLANDEN.				PRUISSEN.		
2½	Werk. Schuld	47¾ à 47 15/16	47 13/16	5	LotenRthlr.	à	
5	Geldl. 1832	91½ à 91¾	92⅛		SPANJE.		
	Rest. Uitg. do.	à		5	Cert. te Amst.	65⅝ à 66	65⅞
	Kansbilletten	20½ à 20 9/16	20½	3	dito . dito	41⅜ à 41⅝	41 5/16
4½	Amort. Sijnd.	84¾ à 85¼	84¾		Uitg. Schuld	12⅞ à	
3½	Dito . dito.	68¼ à 68¾	68¼	5	Gdl. Lond.	à	
5	Oorlogslasten	99 15/16 à			OOSTENRIJK.		
6	Negot. 1831	102¼ à		5	Obl. *Goll & Co.*	à	
6	Schatk.-Bilj.	101⅞ à 102	102	2½	Certificaten	à	
4½	Hand.-Maats.	92⅞ à 93		2½	Metalliek	90⅜ à 90½	90⅜
	FRANKRIJK.			5	Idem	à	
3	Ins. op 't Grb.	75¾ à			NAPELS.		
	RUSLAND.			5	Cert. in Napels	à	
5	Ob. *H. & Co.*	100½ à 100⅝	100⅝		DENEMARKEN.		
5	do. 1828-1829	100⅞ à 101	101	3	Neg. in Lond.	à	
5	Cert. Ins. 1831	91 15/16 à 91⅜	91¼		ENGELAND.		
5	Ins. op 't Grb.	65¾ à 65⅞	65¾	3	Geconsolid.	à	
6	Certific. dito.	à			GRIEKENLAND.		
5	Do. te Hamb.	à		5	Obl. te Lond.	à	

Na de Beurs: Onze Fondsenmarkt verkeert sedert eenige dagen wederom in eenen kwijnenden toestand. De Hollandsche 2½ en 5 pCt. waren door volkomen gebrek aan kommissien en door vele verkoopers op tijd omstreeks ½ pCt. lager dan gisteren. De handel in Sijndicaat was onbeduidend, ook hebben zich de prijzen derzelve niet kunnen staande houden. — Russische Fondsen vond alleen in die van 1831 en 1833 eenigen omzet plaats en werden daarvoor de prijzen van gisteren bedongen. — De markt in Metallieken was door vele verkoopers in eene flaauwe houding, de prijzen stelden zich omstreeks ¼ à ⅜ lager dan gisteren.

ADVERTENTIEN.

(1914) *,* *Burgemeester en Wethouderen der stad Amersfoort* maken bekend, dat de Loting voor de plaatsen op de gewone JAARMARKT, alhier zal plaats hebben op Woensdag den 9. October 1833, des namiddags ten 1 ure precies, wijders, dat genoemde *Jaarmarkt* zal beginnen op Maandag den 14. October en eindigen op Zaturdag den 26. daaraanvolgende; — zullende op dezelve niet worden toegelaten eenige Rijfelaars, Horoscooptrekkers, Draaiborden of andere Dobbelspelen, terwijl mede alle Bedelarij zal worden geweerd.

Amersfoort, 23. September 1833.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd,
OTTO SCHELTUS.
Ter Ordonnantie van dezelve,
G. J. SCHLUITER.

(1915) *,* Heden overleed tot onze groote droefheid, ons jongste Kind, in welks geboorte wij ons voor ruim zes maanden mogten verheugen.

C. C. J. VAN AKEN,
Utrecht H. P. VAN AKEN,
1. October 1833. Geb. HOFMANN.

(1916) *,* Voor de menigvuldige blijken van deelneming in onze vreugde, bij de geboorte van eene Dochter, van onze stadgenooten ondervonden, betuigen wij bij deze den hartelijksten dank.

W. VOORSTEEGH.
Utrecht H. VOORSTEEGH,
2. Oct. 1833. geb. DE BRIEDER.

(1917) *,* Die iets te vorderen heeft van, of schuldig is aan de nalatenschap van wijlen den Heer P. C. KEYTEL, in leven Student in de Godgeleerdheid aan de Hoogeschool te Utrecht, en aldaar overleden op den 25. September 1833, gelieve daarvan opgave, betaling of afgifte te doen voor den 15. October 1833, aan den Heer P. E. FAURE, Theol. Cand., wonende ten huize van den Heer *B. R. Clement*, op de Oude Gracht, bij de Bezembrug.

(1918) *,* Men zal op *Morgen* Zaturdag den 5. October 1833, des namiddags ten 5 ure precies, in het Lokaal der Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter te Utrecht, publiek doen veilen en aan de meest- en genoegbiedenden verkoopen:

No. 1. Eene ruime, hechte, sterke en grootendeels NIEUW BETIMMERDE HUIZING, met ERF en GROND, geschikt tot uitoefening van velerlei en uitgebreide zaken, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Westzijde van de Wei- of Twijnstraat, Wijk B. No. 186; bestaande deze Huizing in eenen gestucadoorden gang, zeer ruim Voorhuis, twee Benedenkamers, Keuken met Fournuis, Gootsteen, Welwaterspomp en Kelders. — Twee Bovenkamers met afzonderlijken opgang, Keukentje met Fournuis, drie Zolders en verdere gemakken.

Te aanvaarden 1. November 1833.

No. 2. Twintig stuks, meest zeer ruime en voor weinige jaren nieuw gebouwde KAMERS of WONINGEN, staande binnen Utrecht, alle naast elkander, aan de Noord-Westzijde van de Zandstraat, Wijk C. van af No. 310 A, tot en met No. 310 U.

Zullende de gemelde Kamers eerst ieder afzonderlijk en daarna in twee massa's, waarvan de eerste bestaan zal uit de zes Woningen, gemerkt No. 310 A, tot en met No 310 F, en de laatste uit de veertien overigen, gemerkt No. 310 G, tot en met No. 310 U, worden geveild en verkocht.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris NICOLAAS DE GRAAF, residerende te Utrecht, terwijl deze perceelen tevens breeder bij Aanplak-Billetten zijn omschreven.

(1919) *,* Men zal op *Morgen* Zaturdag den 5. October 1833, des namiddags ten 5 ure, aan het Kantoor der Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter, te Utrecht, veilen en aan de meestbiedenden verkoopen:

No. 1. Een hecht en sterk HUIS, ERF en GROND, KELDER en KLUIS, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Westzijde van de Nieuwe Gracht, tusschen de Sint Servaas- en Magdalenabruggen, Wijk A, No. 812. — Kunnende met den 1. November 1833 worden aanvaard.

No. 2. Eene HUIZINGE, ERF en GROND, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Noordzijde van de Hooge Jacobijnestraat, Wijk H, No. 43. — Te aanvaarden 1. Februarij 1834.

No. 3. Een HUIS, ERF en GROND, staande en gelegen te Utrecht, in de Hooge Jacobijnestraat, naast het voorgaande perceel, Wijk H, No. 42. — Verhuurd tot 1. Mei 1834.

Breeder bij billetten, en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris CLEMENT LENS, binnen Utrecht, aan de Nieuwe Gracht, bij de Wittevrouwenbrug, als ten aanzien van het eerste perceel, tot den voorschreven verkoop benoemd, bij vonnis van de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, van den 29. Augustus 1833. — Zijnde, voor zoo veel de percelen Nos. 2 en 3 betreft, mede de noodige informatien te bekomen ten Kantore van wijlen den Notaris VAN SCHERMBEEK, te Utrecht, aan de Breedstraat.

(1920) *,* J. WESSELING en H. WESSELING, Makelaars, zullen op Maandag den 7. October 1833, des namiddags ten half drie ure, te Amsterdam, in *de Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, presenteren te verkoopen: Eene extra mooije, nieuw aangekomene partij Vuren en Greenen, Noordsche, Narva, Riga, Dantziger en Zweedsche Balken, Juffers, Twaalf-Ellens, Kolters, Memelsche en Zweedsche Deelen, Riga Wagenschotten, Narva- en Riga-Sparren, Rigasche en Amerikaansche Duigen, en andere HOUTWAREN. Liggende in den Binnenkant en op de Wallen.

(1921) *,* Op den 7. October 1833 zal, ten huize van J. ALTHEER, te Utrecht, verkocht worden, eene aanzienlijke BIBLIOTHEEK, in onderscheidene talen en wetenschappen, vooral in Grieksche en Latijnsche Auteuren, Historische Werken, Dichters, enz. De Catalogus is tegen 10 cents, te bekomen. — Ook zijn door het herdrukken weder te verkrijgen: *Pareau*, Antiquitas Hebraica, editio 3; *van Heusde*, Initia Philosophiae Platonicae, 4 partes, 8o.; *Sandbrink*, de Tribus primariis Orationum sacrarum generibus, 8o.

(1922) *,* Op Dingsdag den 8. October 1833, des voormiddags ten 10 ure, zal men aan Stads Vendubuis, op de Marieplaats, te Utrecht, ten overstaan van den Griffier van het Vredegeregt des 2den kantons Utrecht, om kontant geld verkoopen:

Eenige Dortsche en andere HAARDEN, onderscheidene soorten van KOLOM-, POT- en KWINT-KAGCHELS, alsmede andere IJZERWAREN.

Zijnde alles daags te voren aan gemeld Stads Vendubuis te zien, alwaar men zich ook van heden af aan zal kunnen vervoegen, indien men genegen mogt zijn IJzerwerk ter verkoop daar bij te voegen.

(1923) *,* Men zal op *Morgen* Zaturdag den 5. October 1833, des namiddags ten vijf ure precies, in het Lokaal der Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter, te Utrecht, in het openbaar veilen en aan den meest- en genoegbiedende verkoopen:

Eene hecht, sterke en wel ter nering staande HUIZINGE, ERF en GROND, KELDER en KLUIS, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Oostzijde van de Oude Gracht, tusschen de Romerburger- en Gaardbruggen, Wijk F, Numero 170. Kunnende met den 1. November 1833 aanvaard worden.

Breeder bij aangeplakte biljetten, en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris J. H. VAN GROOTVELD, in de Zuijlestraat, binnen Utrecht.

(1924) *,* Op Woensdag den 30. October 1833, des voormiddags ten elf ure precies, zal men ten Huize van CORNELIS VAN OOSTROM, in het Logement *het Wapen van Gouda*, aan de Meern, publiek aan de meestbiedende verkoopen:

No. 1. Eene kapitale HOFSTEDE, bestaande in eene nieuw betimmerde, mitsgaders allesins goed ingerigte Huizinge, drie Bergen, twee Schuren en Bakhuis, benevens 13 bunders, 56 roeden, 90 ellen Bouw-, Wei-, Boomgaard-, Tuin- en Boschland, staande en gelegen onder de gemeente van Veldhuizen, aan den Leidschen Rijn, kadaster sectie A, Nos. 217 tot en met 227.

Vijf bunders, 11 roeden, 30 ellen HOOI- en BOSCHLAND, met Water en Weg, gelegen op Reijerscop, aan den Reijerscopperdijk, kadaster sectie B, Nos. 652, 652 *bis*, 653, 654 en 656.

No. 2. Vier bunders, 71 roeden, 10 ellen zoo WEI- als BOSCHLAND en Weg, gelegen op Reijerscop gemeld, kadaster sectie B, Nos. 612 tot en met 615 en 615 *bis*.

No. 3. Twee bunders, 28 roeden, 10 ellen zoo HOOI- als BOSCHLAND, mede gelegen op Reijerscop, kadaster sectie B, Nos. 617 en 618.

No. 4. Negen bunders, 70 roeden, 30 ellen WEI- en HOOILAND, gelegen op Rosseweide, gemeente Veldhuizen, aan den Meerndijk, kadaster sectie B, Nos 675 tot en met 679.

Zullende eerst ieder afzonderlijk en daarna in massa worden geveild en verkocht.

Breeder bij billetten, en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris STEVENS, binnen Utrecht.

(1925) *,* Binnen deze stad wordt op eenen fatsoenlijken stand TE KOOP aangeboden een HEEREN-HUIS, voorzien van zeven zoo Boven- als Beneden-Kamers en eene Meiden-Kamer; allen behangen en met Stookplaatsen voorzien, voorts eene Mangel-Kamer, Droog- en Turf-Zolders, Wijn- en Provisie-Kelders, Keuken met Vernuis en Oven, Regen- en Welwaters-Pompen, twee Plaatsen en eenen Tuin. Te bevragen bij den Courantier L. E. BOSCH. Brieven *franco*, onder Letter W.

(1926) *,* TE HUUR eene DUBBELE HUIZINGE met 5 behangen Kamers, een Keuken en twee drooge Kluiskeldertjes, een Tuin van 60 roeden Land, liggende in de voorstad der stad Utrecht aan de Vaart en Rijweg op Amsterdam; te bevragen Letter M. No. 117.

(1927) *,* Men vraagt tegen aanstaande maand April of Mei, drie Ongemeubeleerde BENEDEN-KAMERS, op een der fatsoenelijkste standen van Utrecht. Men vervoege zich met *besloten brieven*, onder letter A, bij den Courantier L. E. BOSCH, te Utrecht.

(1928) BERIGT.

, De AMSTERDAMSCHE VOLKSCHUIT, welke naar gewoonte afvoer des morgens ten 8 ure, zal met goedkeuring der Stedelijke Besturen, [illegible] van Utrecht ten half 8 ure precies, en ten 8 ure te Amsterdam van de Beerebijt; dezelve zal bespannen zijn met 2 Paarden, (zonder verhooging der vracht van de ordinaire Schuit) en zal binnen den tijd van 5½ uren de overvaart doen.

(1929) *,* NAGEL EN Co., IJzerkoopers, Oude Gracht, La. H. No. 10 en 11, berigten bij deze, dat hun Magazijn thans voorzien is van de nieuwste soorten van HAARDEN en KAGCHELS, welke zij tot zeer civiele prijzen verkoopen. Zij gaan ook voort met het verhuren van alle soorten van Kagchels; terwijl tevens bij hen te bekomen zijn STEENKOLEN van de allerbeste kwaliteiten. Zij bevelen zich in de gunst van hunne geëerde Stadgenooten.

(1930) HANOVER- OF ZINKING-SNUIF.

, Een meer dan tienjarig aanhoudend en steeds vermeerderend debiet van gemelde Snuif maakt alle verdere aanbeveling overbodig. Voldoende zal het zijn te melden, dat de bestanddeelen van gemelde Snuif, bij het Ministerie van Binnenlandsche Zaken en bij de Provinciale Geneeskundige Commissie te 's Hage, bekend zijn; dat dezelve, in het Kruidkundig Woordenboek van den Heer L'EMERY, te Rotterdam uitgegeven, als verzachtende, ontbindende en oplossende wordt beschreven, en dat gemelde Snuif, reeds in den jare 1823, op order van den Heer Landraad, door den Kreits-Physicus, Doctor VAN VELSEN, te Kleef, scheikundig is onderzocht en goedgekeurd, (te vinden in het Dagblad, getiteld: *Der Courrier von Nieder-Rhein*, van Zaturdag den 1sten November 1823, No. 88.) In de provincie Utrecht wordt deze Snuif, in pakjes van eene Nederlandsche ons, en in pakjes van vijf Nederlandsche looden, en in de meeste Winkels ook bij het lood, tegen 40 en 20 centen het pakje en 5 centen het lood verkocht, als: Amersfoort, bij T. A. HEYSTEK en T. PUTMAN; Maarssen, C. VAN NEDERHASSELT; Utrecht, W. Z. DE BRIEDER, J. VAN DER KIEFT en de Wed. VAN DER SCHROEFF, Boekhandelaarster. Men gelieve echter, tot voorkoming van misleiding, op het adres van den vervaardiger, Js. LEON, te 's Hage, op ieder pakje te lezen, wel te letten, uit hoofde deze Snuif wordt nagemaakt, in pakjes van denzelfden vorm geslagen en met dezelfde kleur van papier worden omplakt.

160ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der eerste Klasse.

1ste Lijst. Nos. 314 en 16673, ieder *f* 1000.
2de Lijst. No. 15810, *f* 1500. No. 14352, *f* 1000.
3de Lijst. No. 18898, *f* 5000. No. 13983, *f* 1500. No. 5082, *f* 1000.
4de Lijst. Nos. 6369 en 15850, ieder *f* 1000.
5de Lijst. No. 11972, *f* 20,000. No. 4150, *f* 2500. Nos. 13083, 4628 en 4766, ieder *f* 1000.
6de Lijst. No. 5795, *f* 1000.

SCHIEDAM *den* 30. *September*.

JENEVER het Nederlandsche Vat, zonder Fust, *f* 23,25.
Amsterd. Proef, het „ „ „ — - 26,00.
Zonder de Belasting.

TE UTRECHT, BIJ L. E. BOSCH & Co.